

та порівняльною. Для кращого сприйняття інформації, ми пропонуємо розробити документальні форми її подання (анкети, таблиці, звіти), на що будуть спрямовані наші подальші дослідження.

Розробка методичного забезпечення та документальних форм подання інформації стратегічного контролю на підприємствах та організаціях споживчої кооперації на даному етапі є найважливішим кроком впровадження стратегічного контролю на цих підприємствах.

Отже, внутрішньогосподарський контроль буде ефективним, якщо він буде комплексним (попереднім, оперативним, підсумковим). Суть стратегічного контролю визначається у попередженні і своєчасному виявленні можливих ризиків невиконання стратегії, внесення коригувань. Проблема впровадження стратегічного контролю на підприємствах та організаціях споживчої кооперації практично не досліджується.

Список використаних джерел.

1. Мачкур Л. А. Інформаційно-аналітичне забезпечення стратегічного контролю діяльності підприємств в умовах трансформації економіки: дис. ... канд. економ. наук: 08.02.03 / Л. А. Мачкур; Львів. Нац. ун-т ім. І.Франка. – Львів, 2003. – 233 с.

2. Мішеніна Н. В. Стратегічне управління підприємством / Н. В. Мішеніна, Є. В. Коваленко // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sumdu.telesweet.net/doc/lections/Strategichne-upravlinnya-pidpriemstvom/23414/index.html>.

3. Редченко К. І. Концептуальні основи розвитку контролю на стратегічному рівні управління підприємством / К. І. Редченко // Міжнародний збірник наукових праць / Випуск 3 (21). – С. 324-333.

4. Шершньова З. Є. Стратегічне управління: підручник / З. Є. Шершньова. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2004. – 699 с.

5. Pearce J. A. Strategic management: formulation, implementation, and control / J.A. Pearce, R.B. Robinson. – Chicago: Irwin, 1995. – P.950.

6. Schendel D. Strategic Management: A new view of business policy and planning / D.Shendel, Ch.Hofer// Boston Little&Brown. – 1979. – P. 12-19.

УДК 005.92:005.584

СУЧАСНИЙ СТАН ОРГАНІЗАЦІЇ ОПЕРАТИВНОГО КОНТРОЛЮ В УПРАВЛІННІ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ

О. М. Старенька

*ОНЕУ, вул. Преображенська, 8, м. Одеса, Україна, 65082,
e-mail: starenkajaolja@rambler.ru*

Сучасний стан промисловості свідчить про те, що на мікроекономічному рівні існує ще багато проблем, які призводять до негативних фінансових результатів. Зрозуміло, що існує багато факторів, як, наприклад, конкуренція, дуже високі податки, низький попит на продукцію, недостатня кількість оборотних засобів та недосконалість законодавчої бази. Але однією із головних проблем являється відсутність у системі управління підприємством оперативного управління, зокрема, ефективної системи контролю, що призводить до непогодженості дій працівників, відсутності єдиної бази даних та централізованого управління

інформаційним забезпеченням. А постійне її функціонування може бути забезпечене завдяки створенню досконалої системи оперативного контролю, що має сприяти досягненню цілей з мінімальними витратами, а це дасть можливість підвищити фінансову стійкість та конкурентоспроможність підприємства.

Дослідники, які займалися цією проблемою в різні роки, одержали важливі для теорії та практики контролю результати, які актуальні і в сьогоdnішніх умовах. Так, Валуєв Б.І. виділив та дослідив аспекти контролю, що характеризують його як функцію оперативного управління підприємством. Ним було розглянуто оперативне управління з точки зору системного підходу; визначено пріоритетне значення функції контролю в системі оперативного управління, яка дає можливість забезпечити цілісність і життєдіяльність, завдяки введенню її у всі центри прийняття рішень та відповідальності; поглиблено та уточнено існуючі класифікації контролю зі зміщенням акцентів у сторону тих характеристик, які визначають місце контролю в системі оперативного управління; визначено, що організація оперативного контролю повинна ґрунтуватися на єдиних принципах, які дозволяють зберегти цілісність системи контролю та ефективно вирішувати управлінські завдання у часі та повинна створюватися із загальної логіки розвитку організації оперативного управління; означено проблеми розвитку організації оперативного контролю та виділено економічні, організаційні та інформаційні передумови, які впливають на ефективність системи оперативного контролю [1].

Всі попередні результати використані Суварно Р.В. при написанні дисертації, тільки з деякими уточненнями та доповненнями: в визначенні цілі та головних завдань оперативного контролю зроблено акцент на усунування відхилень фактичного стану об'єкту контролю від нормативних, планових та інших характеристик, у відповідності до яких він повинен функціонувати; серед передумов виділено ще дві групи – виробничі та кадрові; розроблено модель організації оперативного контролю [2].

Інші науковці наводять модель організації оперативного контролю для ефективного процесного управління діяльністю підприємства, яка включає в себе три етапи: постачання та зберігання ресурсів, виробниче споживання та реалізацію готової продукції. Відповідно до виділених етапів виділяють напрями оперативного контролю [3, с.187]. Запропонована модель враховує контроль основних виробничих процесів, але не торкається інших сфер діяльності, які теж відіграють важливу роль у тому, щоб процес виробництва взагалі здійснювався.

Отже, всі попередники внесли певний вклад в розвиток теорії та практики оперативного контролю. Результати їх досліджень складають потужну теоретичну основу для здійснення оперативного контролю економічних об'єктів в практиці управління промисловими підприємствами, де також на сьогdnішній день існує багато проблем.

Результати дослідження стану організації оперативного контролю на машинобудівних підприємствах Одеського регіону показали, що на обстежуваних підприємствах: не розробляється схема ведення контролю. Її відсутність є результатом ігнорування в його організації попереднього дослідження структури об'єкту та взаємозв'язку окремих його частин; на багатьох підприємствах відсутні стандарти, положення, посадові інструкції, що регламентують порядок ведення контролю; на підприємствах не існує нормативних документів, що зобов'язують робітників різних відділів та служб здійснювати контроль; не встановлено зв'язок контролю з часом

здійснення господарських операцій. Оперативний контроль дуже часто носить спонтанний характер, що знижує його цілеспрямованість у виявленні негативних відхилень.

Отже, головними напрямками вдосконалення організації контролю промислових підприємств є затвердження на законодавчому рівні організаційних рішень щодо проведення контролю на підприємствах; структурна перебудова організаційних форм контролю для вирішення нових завдань; впровадження методичних вказівок по внутрішньому контролю на промислових підприємствах; налагодження системи планування контрольних заходів на підприємстві; визначення чітких правил здійснення оперативного контролю на підприємстві.

Тому за відсутності офіційних рекомендацій кожне підприємство має самостійно вирішувати як буде здійснюватися контроль на підприємстві, керуючись досвідом вітчизняної та зарубіжної практики. Вітчизняним науковцям необхідно розробити та запропонувати такі концепції систем внутрішнього контролю, які будуть орієнтовані на ринкову систему господарювання та мають враховувати специфіку національної економіки.

Список використаних джерел.

1. Оперативный контроль экономической деятельности предприятия / Б. И. Валуев, Л. П. Горлова, Е. Л. Зернов и др. – М. : Финансы и статистика, 1991. – 224 с.

2. Суварно Р. В. Развитие организации оперативного контроля экономической деятельности промышленного предприятия : дис. ... канд. екон. наук : 08.06.02 / Р. В. Суварно ; ОГЭУ. – Одесса, 1998. – 153 с.

3. Кошкарів С. А., Бачинський В. І., Куцик П. О. Внутрішньогосподарський оперативний облік і контроль у системі управління діяльністю виробничих підприємств / С. А. Кошкарів, В. І. Бачинський, П. О. Куцик. – Чернівці : Золоті литаври, 2012. – 264 с.

УДК 657.6

ПОНЯТТЯ СУТТЄВОСТІ В АУДИТІ

М. М. Федоришин

ІФНТУНГ, вул. Карпатська, 15, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019

З метою прийняття управлінських рішень та задоволення інформаційних потреб користувачів, будь-який функціонуючий суб'єкт господарської діяльності висвітлює інформацію про свій фінансовий стан та результати діяльності у фінансовій звітності. Така звітність впливає на рішення користувачів такої інформації, чи то інвесторів, кредиторів чи інших контрагентів підприємства, таким чином виникає потреба у тому, що фінансову звітність достовірно складено в усіх аспектах згідно з концептуальною основою її надання. Дане завдання належить до функцій аудиторської теорії та практики.

Варто зазначити, що з миті вибору термінів виконання аудиторських процедур, їх типів та обсягів і до практичного здійснення перевірки та складання звіту незалежного аудитора, поняття «суттєвості» є фундаментальним на кожному із зазначених етапів. Метою аудиторської